

kaimiņiem, kam iepriekšējā konstatēšanas procesā nebija tiesību piedalīties, un tas turpmākajā apstiprināšanas procesā var tikt tiem pretstatīts, arī, ja tiem ir iespēja celt savus iebildumus pret projektu šajā atļaujas piešķiršanas procesā (tas ir, pamatprocesā attiecībā uz to, ka projekta ietekme apdraudēs tās dzīvību, veselību vai īpašumu un nepieļaujami apgrūtinās ar smaku, troksni, dūmiem, putekļiem, vibrāciju vai citā veidā)?

Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

- 2) Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīva 2011/92, tās tieši piemērojot, prasa noliegt 1. jautājumā norādītās saistošās iedarbības esamību?

(¹) OV 2012., L 26, 1. lp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. novembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Annegret Weitekämper-Krug/NRW Bank, publisko tiesību iestāde

(Lieta C-571/13)

(2014/C 24/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: Annegret Weitekämper-Krug

Atbildētāja: NRW Bank, publisko tiesību iestāde

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 (¹) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 27. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, un kurai saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 22. pantu ir izņēmuma jurisdikcija, tomēr ir jāaptur tiesvedība līdz brīdim, kamēr tiek galīgi noskaidrota tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība un kurai atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 22. pantam nav izņēmuma jurisdikcijas?

(¹) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 ¹ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. novembrī iesniedza Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) — Hewlett-Packard Belgium SPRL/Reprobel SCRL

(Lieta C-572/13)

(2014/C 24/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Atbildētāja: Reprobel SCRL

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/29/EK (¹) 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertais jēdziens "taisnīga atlīdzība" ir interpretējams atšķirīgi atkarībā no tā, vai reproducēšanu, kas ir veikta uz papīra vai līdzīga materiāla, izmantojot jebkuru fotografēšanas metodi vai citu procesu ar līdzīgu iedarbību, īsteno jebkurš lietotājs vai fiziska persona personiskai lietošanai un ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls? Apstiprinošas atbildes gadījumā — uz kādiem kritērijiem šai atšķirīgajai interpretācijai ir jābūt balstītai?

- 2) Vai Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie atļauj dalībvalstīm noteikt taisnīgu atlīdzību tiesību īpašniekiem šādā formā:

- 1) fiksēta atlīdzība, ko maksā ierīču, ar kuru palīdzību var izgatavot aizsargātu darbu kopijas, Kopienas ražotājs, importētājs vai pircējs, šīs ierīces laižot apgrozībā valsts teritorijā, kuras apmērs tiek aprēķināts tikai atkarībā no ātruma, ar kādu kopētājs var izgatavot noteiktu skaitu kopiju minūtē, nepastāvot nekādai citai saiknei ar iespējamo kaitējumu, kas nodarīts tiesību īpašniekiem,

un

- 2) proporcionāla atlīdzība, ko nosaka tikai cena par vienību, kura reizināta ar izgatavoto kopiju skaitu, kas atšķiras atkarībā no tā, vai parādnieks ir sadarbojies, lai iekasētu šo atlīdzību, kas ir jāmaksā fiziskām vai juridiskām personām, kuras izgatavo darbu kopijas, vai attiecīgā gadījumā, ja pirmās minētās ir atbrīvotas no šī pienākuma, tās, kas par atlīdzību vai bez maksas reproducēšanas ierīci nodod citas personas rīcībā.

Noliedzošas atbildes gadījumā uz šo jautājumu, kādi ir atbilstoši un saskaņoti kritēriji, kas dalībvalstīm ir jāņem vērā, lai saskaņā ar Savienības tiesībām atlīdzību varētu uzskatīt par taisnīgu un lai starp attiecīgajām personām tiktu nodrošināts taisnīgs līdzsvars?

3) Vai Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie ļauj dalībvalstīm pusi no taisnīgas atlīdzības, kas pienākas tiesību īpašniekiem, piešķirt autoru radīto darbu izdevējiem, un izdevējiem nav nekāda pienākuma pat netieši nodrošināt, ka autori saņem daļu no atlīdzības, ko tie nav saņēmuši?

4) Vai Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie atļauj dalībvalstīm ieviest nediferencētu sistēmu tiesību īpašniekiem paredzētas taisnīgas atlīdzības iekasēšanai, nosakot fiksētu likmi un summu par katru izgatavoto kopiju, kas netieši, bet noteikti un daļēji attiecas uz nošu rakstu un viltotu reprodukciju kopēšanu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 14. novembrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-576/13)

(2014/C 24/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves — L. Nicolae un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. panta pirmo daļu, ka, uzliekot vispārēju pienākumu stividoruzņēmumiem, kuri darbojas Spānijas vispārējās nozīmes ostās, būt dalībniekiem kādā SAGEP (*Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios* — Ostu stividoru pārvaldības akciju sabiedrība) un katrā ziņā — tiem neļaujot savus pastāvīgi vai uz laiku nodarbināmos darbiniekus izraudzīties darba tirgū, izņemot, ja SAGEP piedāvātais darbaspēks ir nepiemērots vai nepietiekams, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisijas pret Spānijas Karalisti celtās prasības priekšmets ir ar Likumu par valsts ostām un tirdzniecības floti izveidotā sistēma attiecībā uz stividoruzņēmumiem konkrēti jautājumā par ostas veicamajai kravu apkalpošanai vajadzīgā darbaspēka pārvaldību.

Komisija uzskata, ka šī sistēma, vispārēji uzliekot stividoruzņēmumiem, kuri darbojas Spānijas vispārējās nozīmes ostās, pienākumu būt dalībniekiem kādā *Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios* jeb SAGEP un katrā ziņā — tiem neļaujot savus pastāvīgi vai uz laiku nodarbināmos darbiniekus izraudzīties darba tirgū, izņemot, ja SAGEP piedāvātais darbaspēks ir nepiemērots vai nepietiekams, ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā par brīvību veikt uzņēmējdarbību paredzētajiem Spānijas Karalistes pienākumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. novembrī iesniedza Landgericht Kiel (Vācija) — Hans-Jürgen Kickler u.c./Grieķijas Republika

(Lieta C-578/13)

(2014/C 24/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Kiel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (¹) [..], 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība, ar kuru valsts parādāzīmju ieguvējs prasa no atbildētāja samaksu, ceļot izpildes un zaudējumu atlīdzības prasības pret atbildētāju, ir jāuzskata par civillietu vai komercietu Regulas 1. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, ja ieguvējs nav pieņēmis atbildētāja 2012. gada februāra beigās izplatīto apmaiņas piedāvājumu, kas kļuva iespējams, pamatojoties uz Grieķijas likumu Nr. 4050/2012 (“Greek-Bondholder-Act”)?